श्वेतेन शिरसा वृद्धो नैव वर्षशती भवेत्। यस्य बुद्धिः परिणता स वै वृद्धतरो नृणां।
त्वञ्च कर्कशशीलश्च बुद्ध्या च न बहुश्रुतः। केवलं वयसा वृद्धो यथा शरदि तोयदः।
किञ्च त्वं साधु जानीषे वसुदेव वृथामते। हते कंसे मम सुतो मथुरां पालयिष्यति।
छिन्नाशस्त्वं वृथावृद्धो मिथ्या ह्येतद्विचारितं। जिजीविषुर्न स ह्यस्ति यो वै तिष्ठेन्ममाग्रतः।
प्रहर्त्तुकामो विश्वस्ते यस्त्वं दुष्टेन चेतसा। तत्ते प्रतिकरिष्येऽहं पुत्रयोस्तव पश्यतः। ४२००
न मे वृद्धवधः कश्चिद्विजस्त्रीवध एव च। कृतपूर्व्वः करिष्ये वा विशेषेण तु बान्धवे।
इह त्वं जातसंवृद्धो मम पित्रा विवर्द्धितः। पितृष्वसुश्च मे भर्त्ता यदूनां प्रथमो गुरुः।
कुले महति विख्यातः प्रथिते चक्रवर्त्तिनां। गुर्व्वर्थं पूजितः सद्भिर्यदुभिर्द्धर्म्मबुद्धिभिः।
किं करिष्यामहे सर्व्वे सत्सु वक्तव्यताङ्गताः। यदूनां यूथमुख्यस्य यस्य ते वृत्तमीदृशं।
मद्वधो वा जयो वाऽथ वसुदेवस्य दुर्नयैः। सत्सु यास्यन्ति पुरुषा यदूनामवगुण्ठिताः। ४२०५
त्वया हि मद्वधोपायं तर्कयानेन वै मृधे। अविश्वास्यं कृतं कर्म्म वाच्याश्च यादवाः कृताः।
अशाम्यं वैरमुत्पन्नं मम कृष्णस्य चोभयोः। शान्तिमेकतरे शान्तिं गते यास्यन्ति यादवाः।
गच्छत्वयं दानपतिः क्षिप्रमानयितुं व्रजात्। नन्दगोपञ्च गोपांश्च करदान्मम शासनात्।
वाच्यश्च नन्दगोपो वै करमादाय वार्षिकं। शीघ्रमागच्छ नगरं गोपैः सर्व्वैः समन्वितः।
कृष्णसङ्कर्षणौ चैव वसुदेवसुतावुभौ। द्रष्टुमिच्छति वै कंसः सभृत्यः सपुरोहितः। ४२१०
एतौ युद्धविदौ रङ्गे कालनिर्म्माणयोधिनौ। दृढप्रतिकृती चैव गृह्णामि व्यायतोद्यमौ।
अस्माकमपि मल्लौ द्वौ सज्जौ युद्धकृतोद्यमौ। ताभ्यां सह नियोत्स्येते तौ युद्धकुशलावुभौ।
द्रष्टव्यौ च मयाऽवश्यं बालौ तावमरोपमौ। पितृष्वसृसुतौ वीरौ व्रजवासौ वनेचरौ।
वक्तव्यश्च व्रजे तस्मिन् समीपे व्रजवासिनां। राजा धनुर्म्मखं नाम कारयिष्यति वै सुखी।
सन्निकृष्टे व्रजास्तत्र निवसन्तु यथासुखं। जनस्यामन्त्रितस्यार्थे यथा स्यात् सर्व्वमव्ययं। ४२१५
पयसः सर्पिषश्चैव दध्नो दध्युत्तरस्य च। यथाकामं प्रदानाय भोज्याधिश्रयणाय च।
अक्रूर गच्छ शीघ्रं त्वं तावानय ममाज्ञया। सङ्कर्षणञ्च कृष्णञ्च द्रष्टुं कौतूहलं हि मे।
तयोरागमने प्रीतिः परा मम कृता भवेत्। दृष्ट्वा तु तौ महावीर्य्यौ तद्विधास्यामि यद्धितं।
स्यान्नाम वाक्यं श्रुत्वैव मम तौ परिभाषितं। नागच्छेतां यथाकालं नियाह्यावपि तौ मया।
सान्त्वमेव तु बालेषु प्रधानं प्रथमो नयः। मधुरेणैव तौ मल्लौ स्वयमेवानयाशु वै। ४२२०
अक्रूर कुरु मे प्रीतिमेतां परमदुर्लभां। यदि वा नोपजप्तोऽसि वसुदेवेन सुव्रत।
तथा कर्त्तव्यमेतद्धि यथा तावागमिष्यतः। एवमाक्रुश्यमानस्तु वसुदेवो वसूपमः।
सागराकारमात्मानं निश्चलमधारयत्। वाक्क्लेशैस्तुद्यमानस्तु कंसेनादीर्घदर्शिना।
क्षमां मनसि सम्धाय नोत्तरं प्रत्यपद्यत। ये तु तं ददृशुस्तत्र क्षिप्यमानमनेकशः।
धिग्धिगित्यसकृत्ते वै शनैरूचुरवाङ्मुखाः। अक्रूरस्तु महातेजा जानन्दिव्येन चक्षुषा। ४२३०